

zemlja. Ne ... Morda ti je ljubša rumenolaska. Kako lepe in prijazne oči ima. Kakšna pleča. Dobro pojdi k tej rumenolaski.

— Ta je Jagusa. Fante nima slabega okusa. To je jedna najlepših žensk v Varšavi. (Konec sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Čudoviti otroci. Pripoveduje se, da je Plinj mlajši že s 14 letom pisal grško tragedijo. Slavni arabski zdravnik in modroslovec Avicenna je v desetem letu že pisal znanstvena dela, in je z osemnajstim letom že končal svojo enciklopedijo. — Pico Miranolo je s 14 letom obiskoval kolonjsko vseučilišče. Poleg grščine in latinščine je tudi že govoril kajdejščino, hebrejščino in arabščino, s 23 letom je zagovarjal svojih sto ter proti vsem učenjakom sveta. — Melanckhus je z dvajsetim letom obiskoval heidelberško vseučilišče, s 17 letom je bil že magister, z 21 letom profesor grščine v Wittenbergu. — Henrik Stephans je že kot deček Calvinov katekizem izvrstno preložil v grščino. — Tasso je s 13 letom začel pravoslavne študije na vseučilišču v Padui, s 17 letom je priobčil svojo epično pesem Rinaldo. — Modroslovec Gossendo je že s šestnajstim letom dobil stolico retorike v Aixu. — Baratier je s tremi leti govoril in s štirimi pisal nemščino in francoščino, s petimi leti je znal latinščino, z osmimi leti grščino, hebrejščino, kajdejščino in arabščino. S 14 leti je postal magister in v 20 letu je umrl. — Heinecke je v prvem letu se že naučil vse zgodbe iz prve Mojzeseve knjige, v 14 mesecih je znal že vse sveto pismo, v 4 letu je znal že zemljepis, v 5 letu, je imel latinsko nagovor na danskega kralja. V tem letu je še umrl. — Braun je znal v drugem letu že glavne zgodbe in sveto zgodovino, s 13 letom je dovršil pravoznanske študije in se odlikoval kot dober risar.

Sežiganje mrličev. V dōbi od leta 1878. do 1893. sežgali so v Nemčiji 1467 mrličev; na Angleškem 488, na Francoskem 14.872, na Švedskem 292, v Italiji (v dōbi od 1876. do 1893. leta) 2402, Švicarskem 172. V vsej Evropi sežgali so torej v navadnih letih 19.693 mrličev, v Ameriki pa v istem času samo 2753.

Vezuv zopet bluje. Pota nanj je vse zalila lava. Škode do sedaj lava še ni napravila, ali voditelji tujcev na Vezuv sedaj ne zaslužijo ničesa, kajti, dokler se lava ne ohladi, ne more nikdo na Vezuv. Nekateri sodijo, da je bluvanje Vezuvovo v zvezi s tem, da je bil mesec v obližju solnea.

Novice.

— **Novi župan ljubljanski.** Namesto odstopivšega g. Petra Grasselli, ki je od l. 1882 županoval stolnemu mestu ljubljanskemu je občinski svet v svoji sinočni seji skoro ednoglasno volil za župana ljubljanskega g. deželnega poslanca, ravnatelja Ivana Hribarja.

— **Občinski svet ljubljanski** je v svoji seji dne 5. maja volil odseke in odbral zopet za podžupana g. primarija dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniškega.

— **»Gorenjski Sokol«** je imel mnogoštevilno obiskan ustanovni občni zbor dne 3. maja v Kranju. K ustanovnemu zboru je poslal Ljubljanski Sokol deputacijo 10 članov s starostjo g. dr. Tavčarjem na čelu. Občni zbor je volil za starostjo g. Avg. Drukarja, not. kandidata v Kranju. Društvo že šteje nad 50 članov, ki se prav pridno že uri v telovadbi. Pri popoldanski prosti zabavi je bilo več izpodbujevalnih napičnic. Govorili so posl. Koblar, Globočnik, dr. Tavčar, Hribar

i. dr. Vročča želja vseh pač je bila, da bi se ustanovljeni »Gorenjski Sokol« lepo razcvetal v čast, ponos in bodrenje naroda slovenskega.

— **Potresni vlak**, ki je vozil lansko poletje mej Ljubljano in Lescami, pričel je tudi letos s 1. majem voziti. Iz Ljubljane odhaja zvečer ob $\frac{3}{4}$ 8 uri in prihaja zjutraj ob 8. uri v Ljubljano. Iz Lesc odhaja ob $\frac{1}{2}$ 7. uri zjutraj in prihaja ob $\frac{1}{2}$ 10. uri zvečer.

— **Notranjski lokalni vlak** mej Št. Petrom in Ljubljano je pričel s 1. majem voziti. Iz Ljubljane odhaja zvečer ob 7. uri 35 min. in prihaja v Št. Peter ob 10. uri 5 min. Iz Št. Petra odhaja ob 6. uri 30 min. zjutraj in prihaja v Ljubljano ob 8. uri 45 min. zjutraj.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** C. kr. deželna vlada je v imeu ministerstva za notranje stvari potrdila pravila mestne hranilnice v Radovljici.

— **Slovensko pevsko društvo v Ptuj** priredi svoj letošnji veliki pevski zbor v »Narodnem Domu« v Brežicah v nedeljo dne 16. avgusta. Za ta pevski zbor so se določile naslednje pesmi: a) moški zbori: 1.) »Vojaci na potu,« A. Nedved; 2.) »Pastir,« Ferdo Juvanc; 3.) »Živila Hrvatska,« Iv. pl. Zajc in 4.) »Večer na Savi,« Iv. pl. Zajc; b) mešani zbor: 5.) »Naše gore,« A. Foerster, in 6.) »Romanca,« posvečena gospe dr. Tavčar-jevi, Fr. S. Vilhar. Pesmi »Pastir« in »Romanca« sta novi in od odbora Slov. pevskega društva s častnima dariloma nagrajeni.

— **Dobrodelne predstave v korist Josefinumu v Ljubljani.** Vspored slovenskima dobrodelnima predstavama, ki bota v soboto dne 9. in nedeljo dne 10. maja pod pokroviteljstvom gospe Olge bar. Heinove, poroj. grofice Apraksinove v deželnem gledališču in katerih čisti dohodek prejme ljubljansko zavetišče Josefinum, je nastopni: I. oddelek: 1.) B. Smetana, ouvertura k operi »Prodana nevesta«, izvaja orkester. 2.) Prolog, zložil in govori g. Engelbert Gangl. 3.) Živa podoba, alegorija »Umetnost se poklanja dobrodelnosti«. 4.) Anton Dvořak, slovanski ples, op. 46, št. 3, izvaja orkester. 5.) Na ženitovanjskem potovanju, veseloigra v 1 dejanju. II. oddelek: 6.) Ant Dvořak, slovanski ples, op. 46, št. 1, izvaja orkester. 7.) Turjaška Rozamunda, živa podoba, prirejena po Prešernovi pesmi in po motivih Karpellusove slike, zvršene za ilustrirano izdajo Prešernovih pesmij firme Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. Pred živo podobo deklamuje pesem gosp. Miljutin Zarnik. 8.) Ob vrbskem jezeru, spevoigra v 1 dejanju, spisal in uglasbil Tomaž Košat. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pehotnega polka št. 27. Živi podobi postavita gg.; Alojzij Gangl in Miljutin Zarnik. Kostume za ti podobi je posodilo brezplačno kr. hrvatsko narodno gledališče. Režiser igranja je g. R. Inemann, dirigent spevoigri pa g. Fr. Gerbič. Pri predstavi sodelujejo dame in gospodje iz najboljših krogov ljubljanskih. Zanimanje za predstavi je splošno, ker se obeta izreden zabaven in umetnišk užitek. Vstopnice prodaja gosp. Šešark v Šelenburgovih ulicah. Začetek predstavama je vselej ob $\frac{1}{2}$ 8. uri zvečer.

— **Naslednikom umrlega obratnega ravnatelja pl. Scala** je imenovan svetnik generalnega ravnateljstva avstr. državnih železnic in obratnega ravnatelja namestnik gospod Ludovik Proske

— **Napad iz ljubosumnosti.** Metlarski pomočnik A. Berti je z nožem napal deklo Alojzijo Žagar in jo precej ranil. Služila sta oba pri enem gospodarju, Berti se je zaljubil v deklino, ki ga pa ni marala.

— **Roparski napad.** Dne 21. aprila t. l. pridružila sta se delavcu Pavlu Zalokarju, ko je zvečer ob $\frac{1}{2}$ 10. uri odhajal iz gostilne pri Petranu na Bledu in se napotil domov v Gorjaše, dva neznanca, ki sta ga mej potoma napala, mu vzela 15 gld. denarja in nekaj blaga, katero je imel s seboj in ga pahnila v neki prepad. Zalokar je precej poškodovan. Spremljevalcev ni poznal.

— **Nesreča v kamnolomu v Podpeči** ob Ljubljani pripetila se je dne 4. maja. Utrgala se je nepričakovano skala, katero so izpodkopavali in ubila delavca Mat. Jamnika. Druzega je malo ranilo, ostali so se pravočasno umaknili.

— **Pazite na otroke!** V Loki pri Zidanemmostu je pal dne 29. aprila v grajščinsko nepokrito apneno jamo neki otrok in utonil. — Nekemu posestniku v Studencih, fare Svi-benjske, v radeškem okraju je isti dan zgorela hiša in v njej dva otroka, ki sta najbrže tudi sama zažgala. Ni jih bilo moč rešiti.

— **Ukrep mestnega magistrata** gledé signalizije o požarih. Dotični razglas slôve: Podpisani magistrat javno naznanja, da se bodo nastali požari od zdaj naprej zopet po streljih iz topov na Ljubljanskem gradu signalizirali, in sicer: požari v mestu z 2 streloma, požari v okolici pa z 1 strelom. — Signalicija z udarci na zvon v stolpu Ljubljanskega gradu ostane nespremenjena.

Umor perzijskega šaha.

Minoli teden v četrtek je bil umorjen perzijski šah (kralj kraljev) Nassr-eddin. Na neki božji pot ga je napal nekdo in umoril.

Morilec perzijskega vladarja pripada verski sekti Babis, ki je nastala ob začetku vlade sedanjega šaha. Ustanovitelj te sekte je bil neki mohamedanski učenjak Bab-eddin, ki je trdil, da je prorokov potomec. Spisal je nauke svoje vere v arabščini, tajil koran, priporočal skupnost posestev in popolno emancipacijo žensk. Učil je pa tudi, da kdor bode za njegovo vero, ne umrje, temveč v drugem kraju zopet oživi. Ta mož je našel takoj mnogo privrženecv, posebno mej učenjaki države. Posebno so pa ženske bile vnete za novo vero.

Veliki vezir umorjenega šaha Nizas je dal ustreliti Bab-eddina, ker ni hotel preklicati svojega nauka. Obsojenca so v Tabrisu postavili k zidu in oddelek vo-jakov je streljal nanj. Vojaki ga pa menda niso marali ustreliti in ga ni noben zadel. V dimu smodnika se je splazil skozi neki zid na drugo stran. Toda našli so ga na drugi strani zidu in potem zares ustrelili. Kmalu potem so se privrženeci nove vere izpuntali. Zaseli so več krajev in le z veliko težavo so jih ukrotili vojaki.

Ko je leta 1852. potoval šah na neki grad z gardo 500 mož, prišli so trije možje in je jeden s samokresom ustrelil nanj. Šah je pa hitro skočil s konja in se skril pod njega le lahko ranjen. Garda je mislila, da je ubit in ni preganjala morilcev. Mislila je, da ga je ustrelil kak princ, ki bi rad prišel na prestol. Zaradi mrtveca se pa ne kaže živemu zameriti. Le neki tujec je opazil, da je šah še živ in je prijel napadovalca. Začel se je boj. Napadovalec je tujca ranil z nožem. Sedaj so še drugi prišli morilca in šah je bil rešen.

Kakor se je pokazalo, je bil morilec Babove vere. Njegov samokres in municija je pa bila tako slaba, da je le čudno, da je zadel. Šah se je takoj ljudem po-kazal, da se ne razširi govorica o njegovi smrti.

Jeden princ mu je častital, da ga je tako srečno Bog rešil, in on mu je odgovoril: Prav Bog me je rešil, vsaj vsi so me bili zapustili.

Šah je tedaj začel privrženec te vere grozno pre-ganjati. Kdor ni hotel svoje vere zatajiti, je bil usmrten. Na grozne načine so ljudi morili. Več je pa bilo tudi po-nedolžnem usmrtenih. Kdor je bil na koga jezen, ga je ovadil, da je privrženec nove vere, in usmrtili so ga. Nobeno ugovarjanje ni nič pomagalo.

Vsa ta preganjanja pa nove vere niso zatrla, temveč le razširila. Res da so očitno zatajili vero, a skrivaj se je pa drže. Sedaj je že na milijone privrženecv te vere. Od 1852. leta so že trikrat napali šaha. Dvakrat se je srečno rešil, poslednjič 1873. leta, ko ga je nekdo hotel z bodalom zabosti. Letos se je pa posrečilo jim nasprot-nika uničiti.

Vzgoja šahova v mladih letih je bila jako po-mankljiva. Le malokdaj je smel videti svojega očeta. Če tudi je bil najstarejši sin in je imel pravico do prestola, vendar so ga vsi bratje prezirali.

O njegovih grozovitostih se marsikaj pripoveduje. Tako je šah bil najel morilce, da so umorili princa he-ratskega Junufa. Ko je izvedel o smrti nesrečnega princa, je rekel smehljaje se: „Princu pač to delo ni bilo prav po volji“.

Najrajši je šah prebival na svojem lovskem gradu Dovhan-te'pe'. Ta grad je v sredi planjave na neki 400-metrov visoki skalini, kamor ni mogoče z vozom. Okrog grada na skali je lep vrt. Od tod je hodil po letu streljat divje koze, gazele in zajce, po zimi pa tudi panterje, leoparda in tigre.

Pri tem gradu je bil tudi šahov zverinjak. Šah je grozno rad imel svoje živali. Leta 1875. je imela levinja, katero je šah posebno rad imel, mlade. Bilo je v janu-variju po zimi. Teherana zaradi verskih slovesnosti ta mesec ni mogel zapustiti. Hotel je pošiljati sele v ta grad, da bi mu vsako uro poročali, kako je levinji. To zaradi velicega snega ni bilo mogoče. Naročil je nekemu uradniku, naj zgradi do grada brzojav. Sredi zime so zgradili brzojav in čez nekaj dni, je šah že dobil brzo-javno poročilo, da je vzlic neugodnosti zime brzojav do-delan. Konec telegrama se je glasil: Zverine so zdrave.

Šah je bil nevoljen, da se telegraf ni še hitreje do-delal. Posebno ga je pa zjezil konec telegrama. Levica ni zverina, temveč nesramnež, ki jo tako imenuje. Uradnik ni dobil za gorečnost nobene nagrade, temveč še iz službe so ga odpustili.

Ljudem šah ni dosti zaupal. Noben tujec razen Evropecev ni smel tako blizu njega, da bi ga mogel ustreliti. Če se mu je kdo preveč približal, ga je kar dal preteptati.

Posebno veselje je imel, če je njegov višji dvornik kacega služabnika tepel. Prišel je gotovo blizu in ga na-govarjal, naj ga le hudo bije. Naposled ga je pa še sam z nogo brenil.

Šah je trikrat bil obiskal Evropo. Prvikrat je prišel na Dunaj 1873. leta. Velike sitnosti so imeli ž njim dvorniki, ki so mu bili prideljeni. Šah ni imel niti